

NEDERLANDSCHE

STAATS-COURANT.

De prijs der Courant met het Bijblad is
1 flor. 10 sch. 10 st. per jaar; die van de Courant alleen f 20
en dat van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentie is 25 cents voor den
regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden
en briefposten.

WOENSDAG 4 MEI.

NEDERLANDEN.

Bij besluit van 1 Mei 1859, n°. 49, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, aan de Koninklijke akademie te Delft te benoemen:

tot leeraar in de wiskunde den heer dr. C. P. Burger, thans leeraar in de wiskunde aan het gymnasium te Zutphen;
tot leeraar in de waterbouwkunde den heer M. Simon, civiel ingenieur te Leerdam.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 1sten Mei 1859, n°. 54, is aan den heer P. J. H. Hayward, op zijn daartoe gedaan verzoek, eervol ontslag verleend uit zijne betrekking van lid van het collegie van regenten over het huis van arrest te Alkmaar.

Zijne Majesteit heeft bij onderscheiden besluiten van den 2den Mei 1859, n°. 24, 25 en 30, goedgevonden:

bij het wapen der infanterie, te benoemen:
bij den staf van het wapen, tot majoor den kapitein der 1ste klasse J. O. P. Hamminck Schepel, van den staf, toegevoegd aan den inspecteur der infanterie;

tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant L. Mulder, mede van dien staf, werkzaam bij het Departement van Oorlog;

bij het 2de regiment, tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant J. A. Halfmouw, van het 1ste regiment;

bij het 5de regiment, tot kapiteins van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant-adjudant D. N. de Fremery en den 1sten luitenant S. L. J. Queysen, beiden van het corps;

bij het 7de regiment, tot majoor den kapitein der 1ste klasse N. C. Vinkhuizen, van het corps; en tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant H. C. van Gheel Gildemeester, van het 3de regiment van het wapen;

bij het wapen der artillerie:
bij het 1ste regiment vesting-artillerie, tot kapitein van de 3de klasse (naar ouderdom van rang) den 1sten luitenant P. A. Rauws, van het regiment veld-artillerie;

en op grond van punt 4 van art. 38 van de wet van den 28sten Augustus 1801 (Staatsblad n°. 128) op non-activiteit te stellen, den kapitein J. M. van Klinkenberg Dozy, van het 2de regiment vesting-artillerie, en zulks in afwachting dat omtrent hem nader zal worden beschikt;

voorts te bepalen dat de 1ste luitenant H. A. Schneiders van Greysfenswert, van het 1ste regiment vesting-artillerie, overeenkomstig de bepalingen van het besluit van den 12den November 1857, n°. 56, tijdelijk zal worden gedetacheerd bij de landmagt in West-Indie.

MINISTERIE VAN FINANCIËN.

Ten gevolge der van den consul-generaal der Nederlanden te Triëst ontvangene mededeeling van eene door de Oostenrijksche Lloyds gedane aankondiging, dat ten gevolge van staatkundige gebeurtenissen de stoomvaartdienst van Triëst op vreemde havens, en dus ook die naar Alexandrie, is opgeheven, zal de verzending van brievenmalen tusschen het Rijk en Nederlandsch Indië langs den weg van Triëst vooreerst en tot nadere kennisgeving worden gestaakt.

Er worden maatregelen genomen, in zoo verre dit kan geschieden, om de brieven die reeds op de post gebracht of onder weg zijn, over Marseille de plaats van derzelver bestemming te doen bereiken.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

In den officiële Franschen *Moniteur* van den 1sten dezer leest men de volgende aanschrijving, door den Franschen minister van buitenlandse zaken onder dagteekening van 27 April jl. aan de diplomatieke vertegenwoordigers van Frankrijk gerigt.

„Mijnheer, na de op last van Zijne Keizerlijke Majesteit aan den Senaat en aan het Wetgevend Ligchaam gedane mededeeling behoef ik niet terug te komen op de omstandigheden welke sedert eenige weken de algemeene aandacht op zich gevestigd en het onderwerp mijner jongste dépêches uitgemaakt hebben. De staat der zaken is uiterst bedenkelijk geworden, en de naderende ontkenning schijnt helaas niet van dien aard te zullen zijn, als men door eerlijk gemeente en volhardende pogingen trachtte te bewerken. In een zoo bedenkelijk tijdsgewricht is het voor 's Keizers gouvernement een groote troest de vraag, welke mogendheid de gebeurtenissen te verantwoorden heeft, onbeschroomd aan Europa ter beslissing te kunnen voorleggen.

„Dat Italië in eene onregelmatige gesteldheid verkeerde, — dat de daaruit voortkomende ontevredenheid en bedekte woelingen voor de geheele wereld gevaarlijk waren, — dat het raadzaam was wijze voor-

zorgmaatregelen tegen eene onvermijdelijke krisis te nemen, dat hebben Engeland, Pruisen en Rusland ter zelfder tijd als Frankrijk ingezien. De gemeenschappelijke beduchtigheid heeft terstond eenstemmigheid in denkbeelden en stappen te weeg gebracht. De zending van den graaf Cowley naar Weenen, het van St. Petersburg uitgegane voorstel om een congres te houden, de ondersteuning door Pruisen van die pogingen om eene schikking te bewerken, Frankrijks bereidvaardige toetreding tot alle achtereenvolgens, tot het laatste oogenblik toe, voorgeslagen schikkingen, — kortom, al die stappen hadden eene en dezelfde drijfveer, namelijk den levendigen en opregten wensch om den vrede te bevestigen zonder het oog weder te sluiten voor eene moeilijkheid, welke zoo blijkbaar den vrede met stoornis bedreigde.

„Terwijl de zaak zoo stond, mijnheer, had 's Keizers gouvernement aandeel in de bemoeijingen en ook in de leiding daarvan: maar zijn aandeel (dit dient te worden opgemerkt) was altijd in de gezamenlijke werkzaamheid der gouvernementen versmolten. Frankrijk heeft eenvoudig, als eene van de groote mogendheden, zijne medewerking aangeboden om, in eenen geest van verstandhouding met de andere kabinetten en van vertrouwen op dezelve, tot de regeling te geraken van eene aangelegenheid, welke het, dit ontveins ik niet, ter harte nam, maar waarin het nog niet dacht bijzondere pligten te vervullen of dringende belangen te verdedigen te hebben. Toen het Weener kabinet plegtig beloofde de vijandelijkheden niet te zullen aanvangen, scheen het zelf te bevroeden, welke houding 's Keizers gouvernement door elken aanval op Piemont onvermijdelijk zou geroept worden aan te nemen.

„Zulk eene verzekering liet tijd voor de bemiddelende bemoeijingen der mogendheden en gaf alzoo hoop op de aanstaande bijeenroeping van het congres. Immers Engeland had, met goedkeuring van Frankrijk, Rusland en Pruisen, de laatste voorwaarden vastgesteld voor de zamenkomst dier vergadering, waarin aan de Italiaansche staten de door regt en rede hun aangewezen plaats verleend werd. Sardinië van zijnen kant vereenigde zich met het beginsel van gelijktijdige en voorafgaande ontwapening van al de mogendheden, welke sedert eenigen tijd de effective sterkte harer krijgsmagt hadden vermeerderd. In strijd met die vredespellende verschijnselen doet het Weener kabinet plotseling eenen stap die, om zijnen waren aard aan te duiden, gezegd moet worden met eene oorlogsverklaring gelijk te staan.

„Zoo vernielt een afzonderlijke en moedwillige stap van Oostenrijk het werk hetwelk door Engeland met zoo veel geduld voortgezet, door Rusland en Pruisen met zoo veel regtschapenheid ondersteund, door Frankrijk met zoo veel gematigdheid bevorderd is. Niet alleen sluit Oostenrijk voor Piemont den toegang tot het congres: het vordert van dien staat, onder bedreiging met dwangmiddelen, de wapenen neder te leggen, zonder eenige voorwaarde en binnen drie dagen.

„Ter zelfder tijd worden aan den Ticino geduchte krijgsaanstalten ten toon gespreid; en het is eigenlijk te midden van een aanrakkend leger, dat de Oostenrijksche opperbevelhebber het antwoord van het Turynsche kabinet afwacht.

„Gij weet, mijnheer, welken indruk het zoo ontijdige en zoo noodlottige besluit van het Weener kabinet te Londen, te Berlijn, te St. Petersburg gemaakt heeft. De bevreesding en misnoegdheid dier drie mogendheden hebben zich doen kennen door een protest, hetwelk thans door de publieke opinie in alle deelen van Europa beaamd wordt.

„Konden Engeland, Pruisen en Rusland door den stap, dien zij onverwijld deden, zich van zedelijke verantwoordelijkheid geheel vrijwaren en aan den eisch hunner gekrenkte waardigheid voldoen, 's Keizers gouvernement, door beschouwingen van denzelfden aard gedrongen wordende, had buitendien reden om eene sterker uitkomende houding aan te nemen, en had andere verplichtingen te vervullen. De solidariteit, welke zich in den beginne tusschen ons en de bemiddelende mogendheden had gevestigd, ondergaat geene verandering; het vraagstuk blijft in den grond hetzelfde; maar wij hebben op de gezindheid, waarvan die mogendheden ons schitterende blijken hebben gegeven, te veel vertrouwen, om ook maar een oogenblik te kunnen onderstellen dat zij de strekking misverstaan van de staatkunde welke ons door aloude overleveringen en door hetgeen de ligging van ons land volstrekt eischt, van zelf wordt aangewezen.

„Sedert eene halve eeuw heeft Frankrijk nooit verlangd voor zijn eigen belang invloed in Italië uit te oefenen; en ons land is het voorzeker niet, hetwelk beschuldigd kan worden van pogingen om het aandelen aan oude worstelingen en aan eenen in de geschiedenis bekenden wedstrijd weder te verlevendigen. Al wat het tot nog toe verlangde (en hierin had het de verdragsbepalingen op zijne zijde) was, dat de staten van het Schiereiland een eigen leven zouden hebben en in hunne inwendige aangelegenheden alsmede in hunne betrekkingen met het buitenland met zich zelve alleen zouden behoeven te rade te gaan. Zoo ver ik weet, wordt hierover te Londen, te Berlijn en te St. Petersburg niet anders gedacht dan te Parijs; hoe het ook zij, de omstandigheden hebben Oostenrijk, ten overstaan der onderscheiden mogendheden van Italië, gebracht in eene gesteldheid, welke algemeen geacht wordt het Schiereiland onder deszelfs overwigtigen invloed te plaatsen.

» Sardinie alleen is tot nog toe vrij gebleven van eenen invloed, waardoor, gelijk men algemeen erkent, in een belangrijk deel van Europa het stelsel van evenwigt, hetwelk men er had willen vestigen, gestoord is. Overal zou dat een zeer bedenkelijk feit zijn; en ware het ergens elders voorgekomen, dan zouden wij, hoe zeer het ons ook innerlijk aandeed, bij de ons bekende denkwijze der overige kabinetten hebben kunnen volstaan met hen op het te verhelpen kwaad opmerkzaam te maken. Doch zoo wij ons thans daartoe bepaalden, nu het Sardinie betreft, dan zouden wij onze gewichtigste belangen veronachtzamen. De gesteldheid van het terrein strekt aan dien kant niet tot beveiliging der Fransche grenzen; de bergpassen der Alpen zijn niet in onze magt; en het is voor ons van het uiterste gewigt, dat de sleutel daarvan te Turyn, alleen te Turyn, blijve. Uit een Fransch oogpunt, hetwelk ook (zoo lang althans eerbied voor de regten en voor de regtmatige belangen der mogendheden het rigtsnoer voor hare onderlinge betrekkingen blijft) een Europeesch oogpunt is, is het onmiskenbaar, hoe 's Keizers gouvernement heeft te handelen, wanneer een staat van zoo veel magt als Oostenrijk jegens Piemont eenen dreigenden toon aanneemt en zich openlijk gereed maakt om hem de wetten te stellen. Deze verplichting wordt te dringender door de omstandigheid dat Oostenrijk weigert in discussie te treden alvorens tot handelen over te gaan. Voor niets ter wereld zouden wij willen dat men ons in het vervolg een beroep op gedane zaken tegenover kon; en dat heeft 's Keizers gouvernement besloten te beletten. Het is dus geene aanvallende houding, die wij thans aannemen, maar een maatregel van verdediging.

» Oude herinneringen, stamverwantschap, een onlangs tusschen de regerende Huizen gelegde band verbinden ons aan Sardinie. Dat zijn goede gronden voor belangstelling, welke wij naar waarde schatten; maar zij zouden wellicht niet genoeg zijn om ons besluit te bepalen. Maar wat ons den te volgen weg onmiskenbaar aanwijst, is Frankrijks blijvend en van geslacht op geslacht overervend belang, waardoor het voor 's Keizers gouvernement eene volstrekte onmogelijkheid wordt te gedoogen dat er aan den voet der Alpen, trots den wensch eener bevriende natie en den wil van haren souverain, met geweld een staat van zaken worde gevestigd, welke gansch Italie aan den invloed eener buitenlandsche mogendheid zou prijs geven.

» Zijne Keizerlijke Majesteit, naauwgezet getrouw blijvende aan de woorden die hij uitsprak toen hij door het Fransche volk tot den troon van het hoofd zijner dynastie werd geroepen, koestert geene persoonlijke eerbij, geen verlangen naar verovering. De tijd is nog niet ver af, waarin de Keizer, bij eene Europeesche krisis, toonde dat gematigdheid de ziel zijner staatkunde was. Gematigdheid is thans nog even zeer de rigtsnoer zijner besluiten; en zorgende voor de hem door de Voorzienigheid toevertrouwde belangen, is Zijne Majesteit evenwel (dit kunt gij in uw kring ten stelligste verzekeren) gansch niet gezind om andere inzichten dan zijne bondgenooten te volgen; hij denkt daaraan zelfs niet; in tegendeel, met het oog op den loop der onderhandelingen in de laatste weken koestert zijn gouvernement de vaste hoop dat het gouvernement van Hare Britsche Majesteit zal volharden bij eene houding welke, de staatkunde der twee landen door eenen zedelijken band verenigende, alzoo aan de kabinetten van Parijs en Londen gelegenheid geeft om zich jegens elkander zonder achterhoudendheid uit te laten en om naar gelang van den loop der omstandigheden eene schikking te beramen, strekkende om het vaste land te behoeden voor de uitwerkselen eener worsteling, die aan een van zijne uiteinden zou kunnen ontstaan. Rusland zal altijd (dat is onze innige overtuiging) bereid zijn om naar dat zelfde doel te streven. Wat Pruisen betreft, de onpartijdige en tevens verzoenende geest, dien het sedert het ontstaan der krisis heeft aan den dag gelegd, geeft ons de volle zekerheid dat het niets zal willen verzuimen wat dienen kan om de uitharsting der krisis te beperken.

» Bovenal wenschen wij, dat de andere mogendheden van den Duit-schen Bond zich niet door herinneringen uit een van het onze verschillend tijdvak op het dwaalspoor laten brengen. Frankrijk kan de opgewondenheid, welke eenige Duitse staten bevangen heeft, niet anders dan met leedwezen zien. Het begrijpt niet, hoe dat groote land, hetwelk doorgaans zoo kalm is en zoo vol vaderlandlievend besef van zijne sterkte, gevaar voor zijne veiligheid kan zien in gebeurtenissen, waarvan het tooneel verre van zijn grondgebied moet blijven. Het gouvernement des Keizers wil alzoo gelooven, dat de Duitse staatsmannen weldra zullen inzien dat het grootendeels van hen zelve afhangt mede te werken tot beperking van den omvang en den duur van eenen oorlog, welken Frankrijk, als het dien voeren moet, althans niet zal hebben gesticht.

» Ik verzoek u, mijnheer, u met de in deze dépêche ontwikkelde beschouwingen te doordringen, ze bij u eerstvolgend onderhoud met den heer . . . tot rigtsnoer te nemen en hem daarvan afschrift te laten. Terwijl ik hier op 's Keizers bevel eene zoo bepaalde taal voer, welke, naar Zijner Majesteits bedoeling, den wensch bevat om aan de andere kabinetten alle mogelijke waarborgen te leveren ten einde ze tot eene juiste beoordeeling van den staat der zaken te brengen, en hen omtrent de gevolgen daarvan, zoo veel hen aangaat, gerust te stellen, zoo kan ik bezwaarlijk onderstellen dat onze ophelderingen door het gouvernement van . . . niet met even veel vertrouwen, zullen worden aangenomen, als waarmede zij zijn gegeven."

ITALIE.

De Parijsche Union, een dagblad van koningsgezinde en katholieke kleur, zegt: » Wij ontvangen brieven uit Rome van 26 April: zij behelzen nadere en juistere opgaven omtrent de zoogehaamde demonstratie te Rome, welke sommige berigtgevers, de belangen der revolutionaire partij wenschende te bevorderen, met grooten ophof aan Europa hebben verkondigd. Die geheele demonstratie bestond in eenige kreten, aangeheven door een gering aantal personen, en die door verre het grootste gedeelte der bevolking met klaarlijklijken weerzin zijn aangehoord.

» Zie hier wat er voorgevallen is. Op Paaschdag, na de hoogepriesterlijke zegenbede, welke de op het St. Pietersplein vereenigde volksmenigte zonder tal innig onroerend en alle gemoederen met eerbiedige liefde voor den Heiligen Vader vervuld had, begonnen eenige dozijnen lieden, met schending van de welvoegelijkheid en van den eerbied voor de godsdienst, oproerige kreten aan te heffen, waaronder zij niet schroomden den naam van Frankrijk te laten hooren, juist terwijl de Fransche gezant over het plein reed. De stem dier lieden vond niet den minsten weérklank onder de volksmenigte, welke verontwaardigd was over zoo veel stoutheid van den kant der lieden die zij bij de beroeringen van 1848 en 1849 had leeren kennen.

» Er zijn arrestaties geschied; en onder de 30 of 40 in hechtenis genomen personen zijn velen van die revolutionairen van 1848, welke van den Heiligen Vader schuldvergiftis hebben ontvangen, doch, trots huane eeden en beloften, altijd vijanden van de orde en van de overheid zijn gebleven.

— Blijkens berigten uit Turyn van 29 April, door de *Indépendance Belge* medegedeeld, is de oproerige beweging in het hertogdom Modena nog niet verder gegaan dan de aan zee gelegen provincien Massa en Carrara. Volgens dezelfde berigten heeft de Hertog van Modena zijne hoofdstad verlaten en zijn verblijf in het fort Brescello gevestigd.

ENGELAND.

In het laatst der vorige week zeide een van de Britsche bewindzaden, de heer Fitzgerald, in eene vergadering van kiezers, dat Harer Majesteits gouvernement bezig was eene vloot uit te rusten van grooter sterkte dan ooit nog de Engelsche kust had verlaten, — dat die vloot binnen weinige dagen zou gereed zijn, — dat het gouvernement zich onzijdig zou houden, maar Engeland in zulk eenen staat van tegenweer wilde brengen, dat het elken vijand, die zich verstonen durfde om op zijne kusten te landen, zou kunnen afslaan.

In overeenstemming hiertoe is eergisteren te Londen eene proclamatie van de Koningin uitgevaardigd van dezer inhoud: » Daar wij voornemens zijn aan alle zedieden, welke vrijwillig in onze dienst treden, billijke aanmoediging te verleen, zoo verklaren en beloven wij, op advies van onzen kabinetsraad, hiertoe, dat ieder zeeman van gezond lichaamsgestel, geschikt voor onze dienst, minstens 20 of hoogstens 45 jaren oud, die zich voor of op 15 Junij aanstaande vrijwillig tot de dienst op onze vloot verbindt, een koninklijk handgeld van tien ponden sterling zal ontvangen, — dat ieder gewoon en voor onze dienst geschikt zeeman, welke dienst neemt als boran gezagd, de som van vijf ponden zal bekomen, en dat in het algemeen ieder zeeman van 25 tot 50 jaren veertig shilling zal genieten. Deze onderscheiden sommen zullen door de betaalmeesters der schepen, waarop zij dienst nemen, 21 dagen na hunne inscheping uitbetaald worden.

DENEMARKEN.

De *Weener Ostdeutsche Post* behelst het volgende schrijven van den Deenschen gezant bij het Oostenrijksche Hof.

» Weenen, 29 April.

Mijnheer de redacteur in uw blad van gisteren hebt gij op grond van eene mededeeling der *Neue Preussische Zeitung* berigt dat Denemarken met Frankrijk eene alliantie zou hebben gesloten. Ik heb daaromtrent per telegraaf te Kopenhagen officiële navraag gedaan, en uit het ontvangen antwoord blijkt de volstrekte onwaarheid van dat berigt.

» Ik verzoek u mitsdien, aan deze teregtwijzing, eene plaats in uw blad in te ruimen.

» De Kon. Deensche gezant,
Graaf Bille-Brahe.

NASCHRIFT.

PARIS, 3 Mei. De *Moniteur* bevestigt het berigt, dat de Hertogin van Parma, na eenen regentschapsraad te hebben ingesteld, hare staten verlaten heeft, ten gevolge van eenen eisch der officieren strekkende tot vereeniging der troepen van Parma met het Sardinische leger.

Van het oorlogstooneel is berigt ontvangen dat de Oostenrijkers Vercelli bezet hebben. Te Novara is eene belangrijke requisitie van levensmiddelen uitgeschreven.

PARIS, 3 Mei. Heden namiddag ten 2 ure zal het Wetgevend Ligchaam vergaderen, ten einde eene mededeeling van de regering te ontvangen.

FRANKFURT 3 Mei. Gisteren heeft eene buitengewone zitting der Duitse Bondsvergadering plaats gehad, waarin door den Oostenrijkschen gezant de redenen ontwikkeld zijn, die den Keizer genoopt hebben om zijn leger in Sardinie te doen binnenrukken. Deze mededeeling is aan de commissie voor de militaire aangelegenheden verzonden.

STUTTGART 2 Mei. De Kamer heeft heden eenstemmig de onderscheiden voorstellen goedgekeurd, die de regering in de tegenwoordige omstandigheden gemeend heeft te moeten doen, en waartoe ook behoorde de aanvraag van een buitengewoon krediet voor oorlog van 7 millioen. De Kamer heeft daarbij bliken gegeven van sympathie voor Oostenrijks zaak.

TURYN, 2 Mei. De Koning heeft de hem in Toscana aangeboden militaire dictatuur aangenomen. De Oostenrijksche troepen concentreren zich aan de rivier de Sesia. Op den regteroever van den Po hebben de Oostenrijkers nog geene beweging uitgevoerd.

TURYN, 2 Mei des avonds. De *Gazzetta Piemontese*, het officiële blad van het Sardinische gouvernement, zegt dat Toscana het dictatorschap aan den Koning heeft aangeboden, — dat Zijner Majesteits gouvernement dat aanbod niet bepaald aanneemt maar besloten heeft maatregelen te nemen met het doel om de openbare orde in Toscana te handhaven en om de medewerking der bevolking van dat land tot den bevrijdingsoorlog te bevorderen, en dat de Koning alzoo zijnen gezant te Florence, den heer Buoncompagni, tot buitengewoon commissaris voor den bevrijdingsoorlog, en den generaal Ulloa tot opperbevelhebber van het Toscaansche leger benoemd heeft.

TRIEST, 2 Mei. Deze stad benevens haar gebied en de nabijgelegen districten van Görz en Pisino zijn in staat van oorlog verklaard.

VENETIE, 30 April. De erfprins van Toscana is alhier aangekomen. Venetie en Verona zijn in staat van beleg verklaard.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's GRAVENHAGE, den 3den Mei 1859.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn onder anderen ingekomen

12. de navolgende wets-ontwerpen:

- a. acht tot naturalisatie van J. W. van der Grinten en zeven anderen;
- b. een tot regeling van de loodsdiens voor zeeschepen;

